

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ο «πλυσίον»

του μακαριστού μητροπολίτου Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 14 Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2021

- ✿ Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'.
- ✿ Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ.
- ✿ Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (1800).

Θ «πλησίον»

του μακαριστοῦ μητροπολίτου Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτου

«Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;» (Λουκ. 10,29)

Μία, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τίς ὠραιότερες παραβολὲς τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε ἡ παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου. Τὴν εἶπε ὁ Κύριος με ἀφορμὴ τὴν ἐρώτησι ἑνὸς νομικοῦ «τίς ἐστὶ μου πλησίον;», καὶ ἀποτελεῖ σύννοσι τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, περιέληψι ὅλου τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Περιέχει ὕψος ἰδεῶν, πού θαυμάζουν οἱ αἰῶνες.

Ὡ Κύριε! Τὸ πρόβλημα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων πού, παρ' ὅλα τὰ σχέδια τὰ σύμφωνα καὶ τὰ καταστατικά ἔχει γίνει τὸ πιὸ περιπλοκο, τὸ ἔλυσες ἐσὺ με τὴν παραβολὴ αὐτή. Μὲ τὴ φράσι «Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως» (Λουκ. 10,37) ἔδειξες τὸν κανόνα συμπεριφορᾶς κάθε ἀνθρώπου πρὸς τὸ συνάνθρωπό του.

Ὑπῆρξαν ἄτομα πού ρύθμισαν καὶ ρυθμίζουν τὴ ζωὴ τους σύμφωνα μ' αὐτόν· ἀλλὰ πότε ἡ ἀνθρωπότης ὡς σύνολο θὰ νιώσῃ τὸ πνεῦμα σου, θὰ θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ διδάγματά σου; Δὲν θὰ κάνουμε λεπτομερῆ ἀνάλυσι τῆς παραβολῆς· θὰ ἐμβαθύνουμε μόνο στὴ λέξι «πλησίον».

Ποίος εἶνε ὁ «πλησίον»; Λέγοντας «πλησίον» συνήθως ἐννοοῦμε τὸν κοντινὸ, τὸ διπλανὸ πού ἔχει ἀνάγκη τὴ βοήθειά μας. Κατὰ τὸ βαθύτερο ὅμως νόημα «πλησίον», με τὴν ἀπόλυτη ἔννοια, ἀναδείχθηκε ΕΝΑΣ· ἐκεῖνος πού ἡ ἀγάπη του εἶνε ὑπόδειγμα γιὰ ὅλους.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, πλάστηκε κοινωνικός. Ἔχει ἀνάγκη τὸν ἄλλο, γιὰ τὸν ὅποιο νὰ μπορῇ νὰ λήῃ· «Αὐτὸς εἶνε πλησίον μου, στὴ χαρὰ καὶ τὴ λύπη, δὲ μ' ἀφήνει ποτέ μόνο». [...]

Κυριακὴ Η' τοῦ Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι' 25-37)

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευῆτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραῦματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Οἱ ἄνθρωποι ἀπογοητεύουν. Καὶ οἱ πιὸ στενοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἀποδεικνύονται ξένοι καὶ κάνουν τὴ ζωὴ ἀκόμα πιὸ τραγικῆ. Καὶ ὅμως, παρ' ὅλες τὶς διαψεύσεις, ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ ν' ἀναζητῇ τὸν «πλησίον» του! Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν αὐτός; Εὐλογητὸς ὁ Θεός! Ὑπάρχει ἐκεῖνος ποὺ ἀξίζει νὰ ὀνομασθῇ «Ο ΠΛΗΣΙΟΝ». Πρὶν ἀπὸ 2.000 περίπου χρόνια ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στὶς ἀκτὲς τῆς Γαλιλαίας καὶ χιλιάδες ἐγκαταλειμμένοι βρῆκαν στὸ πρόσωπό του τὸν στοργικὸ φίλο, τὸν θαυμαστὸ σύμβουλο, τὸν ἰσχυρὸ προστάτη, καὶ εἶπαν· Αὐτὸς εἶνε ὁ πλησίον μας.

Κυριακὴ Η' του Λουκά

Ποιός γραμματεὺς ἢ φαρισαῖος, ἀρχιερεὺς ἢ λευΐτης μᾶς ἐπισκέφθηκε στὰ ταπεινὰ καΐκια μας, στὰ ἀπόμακτρα χωριά μας, στὶς φτωχὲς καλύβες μας; ποιός μᾶς πλησίασε καὶ ἄγγιξε τὰ παράλυτα ἢ λεπρὰ μέλη μας; ποιός ἀγκάλιασε τὰ παιδιὰ μας; ποιός ἔδωσε ψωμὶ στοὺς πεινασμένους, φῶς στοὺς τυφλοὺς μας;...Γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὅλων τῶν αἰώνων, σᾶς ἐρωτοῦμε. Κι ἂν ἐσεῖς ἀπὸ φθόνο καὶ μῖσος κλείνετε τὰ στόματά σας, καὶ οἱ λίθοι τῆς ἐρήμου τῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου θὰ φωνάζουν, ὅτι πραγματικὸς «πλησίον» τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἕνας καὶ μόνος· ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἀποκαλέσατε Σαμαρείτη (βλ. Ἰω. 8,48).

Αὐτὸς ὁ Σαμαρείτης ἔσωσε τὸν κόσμο. Πράγματι, ἀδελφοί μου. Κανένας ἄλλος δὲν γνώρισε τὶς ἀνάγκες, τὶς θλίψεις, τοὺς πόνους καὶ τοὺς πόθους μας ὅσο ὁ Χριστὸς, καὶ κανένας ἄλλος δὲν ἀνταποκρίθηκε στὴν ψυχὴ μας ὅσο αὐτός. Ἔγινε τὸ πᾶν γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ὅπως κηρύττει ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος: «Θέλεις νὰ θεραπευθοῦν οἱ πληγές σου; ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ ἰατρός. Σὲ πιέζουν οἱ ἁμαρτίες; αὐτὸς εἶνε ἡ συγχώρησις. Ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια; αὐτὸς εἶνε ἡ δύναμις. Φοβᾶσαι τὸ θάνατο; αὐτὸς εἶνε ἡ ζωὴ. Ἐπιθυμεῖς τὸν οὐρανό; αὐτὸς εἶνε ἡ ὁδὸς γιὰ ἐκεῖ. Θεὸς νὰ βγῆς ἀπ' τὸ σκοτάδι; αὐτὸς εἶνε τὸ φῶς. Πεινᾶς; αὐτὸς εἶνε ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Διψᾶς; αὐτὸς εἶνε τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν». Θέλετε νὰ δῆτε τὴν εἰκόνα του; Ἀνοῖξτε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ μελετήστε τὴν παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Ρωτήστε καὶ τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ποιός εἶνε ὁ Σαμαρείτης ποὺ ἔσωσε τὸν ληστευθέντα, καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσουν ὁμοφώνως ὅτι εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς.

Ὡ Κύριε! Ποιός μπορεῖ νὰ ψάλῃ πρεπόντως τὴν ἀγάπη σου; Ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε ἀπ' τὸν παράδεισο, περιπλανήθηκε, ἔπεσε σὲ ἐνέδρες ληστῶν, παθῶν καὶ κακιῶν. Καὶ τί κακὸ δὲν ἔπαθε ἀπ' αὐτούς! Γυμνός, πληγωμένος, αἰμόφυρτος κοίτονταν κατὰ γῆς. Κανένας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐμφανίσθηκαν στὸ προσκήνιο τῆς ἱστορίας καὶ ἐπευφημήθηκαν στὰ θέατρα καὶ στάδια ὡς σωτῆρες καὶ λυτρωταὶ δὲν μπόρεσε νὰ τὸν σώσῃ. Τὰ φάρμακά τους στάθηκαν ἀνίσχυρα. Κι ὁ ἄνθρωπος ἀγωνιοῦσε καὶ ἐξέπνεε ἐν μέσῳ τῆς μουσικῆς τοῦ Ὀρφέως καὶ τῶν συζητήσεων τῆς ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν σχολαστικῶν ἐρμηνευτῶν τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀπὸ τὰ ὕψη ἄκουσες τὸν ἐπιθανάτιο ρόγχο, σπλαχνίστηκες, «ἐ-

Κυριακὴ Η' του Λουκά

κλινες ούρανους και κατέβης» (Β΄ Βασ. 22,10. Ψαλμ. 17,10). Ἐπὶ μία τριετία δημοσίας ζωῆς και δράσεως στάθηκες στὸ πλευρὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Και τί καλὸ δὲν ἔκανες γι' αὐτόν! Κι ἀφοῦ ἐκπλήρωσες τὴν πατρικὴ ἐντολή, ἀναλήφθηκες στουὺς οὐρανοῦς· ἀλλ' ἄφησες ἐδῶ στὴ γῆ τὴν Ἐκκλησία σου. Αὐτὴ, Κύριέ μου, εἶνε τὸ «πανδοχεῖον» τῆς παραβολῆς (Λουκ. 10,34), τὸ παγκόσμιο ἱατρεῖο, τὸ ὁποῖο ἐφωδίασες μὲ ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ βρίσκουν σ' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι, σὲ κάθε ἐποχὴ και τόπο, τὴ ριζικὴ θεραπεία τῆς νοσοῦσης ψυχῆς τους. «Ποιὸς πονεμένος τρέχει στὸ ἱατρεῖο τοῦτο και δὲν θεραπεύεται;» (Παρακλ., ἤχ. δ', Κυρ. ἐσπ., ἀπόστ. καταν.).

Ἄγαπητοί μου! Τὸ βαθύτερο νόημα τῆς παραβολῆς εἶνε, ὅτι ὁ ἰδεώδης «πλησίον» ἐκείνου ποῦ ἔπεσε στουὺς ληστὰς εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἄνθρωπε, τί θρηνεῖς; Δὲν εἶσαι πλέον ἔρημος πάνω στὴ γῆ, δὲν εἶνε Σαχάρα ἡ ζωὴ σου. Σ' αὐτόν, τὸν ἰδεώδη «πλησίον», θὰ βροῦμε ἀνάπαυσι, γιὰ νὰ δώσουμε ἀνάπαυσι και σὲ ἄλλους. Μόνο αὐτὸς θὰ μᾶς μάθῃ πῶς νὰ γίνουμε κ' ἐμεῖς «πλησίον» τῶν ἄλλων συνανθρώπων μας. Κι ὅπως ἡ σελήνη ἔχει τὸ πρόσωπό της πρὸς τὸν ἥλιο κι ἀντανακλᾷ τὸ φῶς του, ἔτσι κ' ἐμεῖς, μὲ τὴν ψυχὴ στραμμένη στὸ Χριστό, θὰ γίνουμε φῶς, ἀντανάκλασι τῆς ἀγάπης του στὴ γῆ αὐτὴ τῶν δακρῦων και τοῦ αἵματος, στὴν ὁποία οἱ ληστευθέντες εἶνε ἀναρίθμητοι κι ἀναζητοῦν τοὺς «πλησίον» αὐτῶν, τοὺς πιστοὺς μιμητὰς τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

(Πηγὴ: <https://poimin.gr>)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) **ΙΕΡΟ ΣΑΡΑΝΤΑΛΕΙΤΟΥΡΓΟ**

Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ **Ἱεροῦ Σαρανταλείτουργου, 15 Νοεμβρίου - 24 Δεκεμβρίου 2021** θα τελεῖται ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ στὸν Ἱερό μας Ναὸ Ὁρθρος και Θεῖα Λειτουργία 7:00 - 9:00 π.μ. *Μπορεῖτε και εσεῖς νὰ συμμετέχετε φέρνοντας τὰ ονόματα υπέρ υγείας και υπέρ αναπαύσεως, κεριά, πρόσφορα, λάδι και νάμα.*

2) **ΙΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ**

Τὴν Τετάρτη 17 Νοεμβρίου 2021 στίς 5:30 μ.μ. Ἱερό Ευχέλαιο στο Ναὸ μας.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / ΦΑΧ: 22990 40040,
e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακὴ Η' τοῦ Λουκά